

spoluvlastník právě zmíněného domku požívá dle §§ 354, 361 a 523 obč. zák. ochrany proti každému, kdož mu brání v neomezeném užívání a výkonu práva spoluvlastnického. Osobou, jež tak činí, jest dokázaně žalovaný. Nezáleží na tom, zdali mimo žalovaného i jiná osoba ruší žalobce v jeho právu spoluvlastnickém a zejména, zda tak činí i Marie M-ová, která není spolu žalována, neboť jest věcí žalobce samého, proti komu chce výkon svého práva spoluvlastnického chrániti, a žalovaný nemůže ničeho ve svůj prospěch vyvozovati z okolnosti, že žalobce nevystoupil žalobou proti Marii M-ové. Docela nepřípadně tvrdí žalovaný, že, může-li si výměnkář vzíti k sobě do bytu cizí osobu, může tak učiniti tím spíše i spoluvlastník. Nezáleží přece v tomto případě na tom, jaká práva má výměnkář vůči vlastníku domu, nýbrž jde nyní o to, jakých práv se dostalo osobě, která byla do bytu přijata a tato práva se v obou případech různí, poněvadž výměnkář v domě bydlící není vlastníkem domu tohoto; spoluvlastník má docela jiná práva, nežli výměnkář, jenom ze služebnosti oprávněný.

Čís. 1873.

Ku povolení zápisu cizozemské společnosti s r. o. do tuzemského rejstříku jest nezbytným průkaz o vzájemnosti.

(Rozh. ze dne 27. září 1922, R I 1024/22.)

Opověď cizozemské společnosti s r. o. k tuzemskému rejstříku byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů :

Dle § 108 odstavec I. čís. 4 zákona o společnostech s ručením omezeným ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák., jest zápis c i z o z e m s k é společnosti do obchodního rejstříku v tuzemsku odepřítí, neprokáže-li společnost, že ve státu, k němuž náleží, jsou tuzemské společnosti téhož druhu na základě vzájemnosti stejně připuštěny ku zřizování závodů, jako tamní domácí společnosti. Předpis tento má ráz nutkavý a jest proto průkaz vzájemnosti, který společnost, závod opovídající, sama podati musí, nezbytnou podmínkou pro povolení zápisu. Stěžovatelka sama však přiznává, že tohoto průkazu nemá a že by jej teprve ve lhůtě dvouměsíční soudu předložiti mohla. Odpovídá tudíž zamítnutí opovědi společnosti do obchodního rejstříku již z tohoto důvodu úplně zákonu a netřeba se ani zabývati dalšími podmínkami pro povolení zápisu zákonem požadovanými.

Čís. 1874.

I když soud považuje žalobu věcně za neodůvodněnou, jest povinen, by nejprve vyřešil otázku legitimace ke sporu.

Nikoliv již pouhým úředním vyrozuměním toho, kdo žádal o přiděl uhlí, že přiděl byl povolen, ovšem ale tím, že žadatel na vyrozumění